

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK

Kierunek:

Ochrona dóbr kultury

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Historia sztuki XX i XXI wieku powszechnej

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok III, semestr letni

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 2

Forma zaliczenia:

wykład: egzamin

Prowadzący:

wykład: dr Natasza Styrna;

Koordynator sylabusu:

dr Natasza Styrna

Sylabus dostępny w ramach:

- [Historia sztuki XX i XXI wieku powszechnej](#) [na kierunku:] [Ochrona dóbr kultury](#) (Odk), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, III rok, semestr letni

◦ [prowadzący wykład:30h/e/2ECTS]: dr Natasza Styrna;

Wymagania wstępne:

Brak

Cele:

Celem zajęć jest przekazanie wiedzy o najważniejszych zjawiskach w sztuce światowej w XX i XXI w.

Treści kształcenia:

T.1 - Malarstwo XX wieku: ekspresjonizm, kubizm, futuryzm, suprematyzm, neoplastycyzm, surrealizm, nowa rzeczowość, abstrakcyjny ekspresjonizm, informel, hiperrealizm, nowa figuracja, postmodernizm

T.2 - Rzeźba XX wieku: ekspresjonizm, kubizm, futurizm, rzeźba kinetyczna, nurt organiczny, minimal art

T.3 - Architektura XX wieku: De Stijl, Bauhaus, styl międzynarodowy Wykład dotyczy najważniejszych nurtów w sztuce europejskiej i amerykańskiej od początku dwudziestego wieku po czasy współczesne. Poruszone zostaną zjawiska z zakresu malarstwa, rzeźby i architektury. Sporo uwagi zostanie poświęcone założeniom teoretycznym poszczególnych kierunków oraz roli nowych mediów w sztuce. Oprócz charakterystyki najważniejszych tendencji artystycznych omówiona zostanie twórczość najwybitniejszych indywidualności artystycznych kształtujących obraz epoki.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

W_1 Student nabywa umiejętności posługiwania się właściwą terminologią

W_2 Student zdobywa wiedzę ogólną, zna periodyzację omawianych zjawisk, tematykę i ikonografię dzieł, umie je osadzić w szerszym kontekście kulturowym

W_3 Student umie powiązać założenia teoretyczne z rozwojem zjawisk artystycznych

W_4 Student posługuje się różnymi metodami analizy i interpretacji dzieł sztuki powszechnej

UMIEJĘTNOŚCI

U_1 W wyniku przeprowadzonych zajęć student potrafi przeprowadzić charakterystykę porównawczą zjawisk artystycznych

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M.1 Wykład

M.2 Prezentacja multimedialna

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Egzamin z oceną. Rozpoznanie prezentowanego na ilustracji dzieła sztuki oraz omówienie związanej z nim problematyki artystycznej w zakresie, w którym problematyka ta jest ujmowana w podstawowej literaturze przedmiotu. Oprócz rozpoznania i właściwego scharakteryzowania związanych z danym dziełem zagadnień historyczno-artystycznych, oceniana jest także umiejętność posługiwania się właściwą terminologią oraz wiedza na temat historyczno-kulturowego kontekstu danego zjawiska artystycznego (znajomość podstawowych faktów z zakresu topografii, historii, religii, filozofii i kultury literackiej epoki).

Lektury podstawowe:

Czartoryska U., Od Pop-artu do sztuki konceptualnej, Warszawa 1976;

Dziamski G., Awangarda po awangardzie. Od neoawangardy do postmodernizmu, Poznań 1995;

Kierunki i tendencje sztuki nowoczesnej, Warszawa 1980;

Kotula A., Krakowski P., Malarstwo, rzeźba, architektura. Wybrane zagadnienia plastyki współczesnej, Warszawa 1972;

Krakowski P., O sztuce nowej i najnowszej, Warszawa 1981;

Porębski M., Dzieje sztuki w zarysie, t. 3, Warszawa 1988;

Lektury uzupełniające:

Baumgarth Ch., Futurizm, Warszawa 1978;

Janicka K., Surrealizm, Warszawa 1973;

Jencks Ch., Architektura postmodernistyczna, Warszawa 1987;

Kuryluk E., Hiperrealizm – Nowy realizm, Warszawa 1979;

Overy P., De Stijl, Warszawa 1979;

Porębski M., Kubizm, Warszawa 1980;

Richter H., Dadaizm, Warszawa 1983;

Taylor G., Bauhaus, Warszawa 1977;
Turowski A., W kręgu konstruktywizmu, Warszawa 1979;
Willett J., Ekspresjonizm, Warszawa 1976.

Uwagi: